

Sverige og Tyskland og England og USA, og hvor folk ellers tager på ferie.

Dér kan man godt blive lidt klog på at se på, hvordan systemet har fungeret i Sverige, for der er faktisk mange danskere, der ligefrem har gjort det til en hel sport at tage til Tyskland for at købe billige øl – og de er måske oven i købet tappet i Århus, hvor de bor – og køre tilbage til Århus og drikke øllene og så, næste gang de skal på ferie, tage til Sverige og tage de tomme dåser med, for så får de pant for dem i Sverige, og så begynder det her system næsten at være gratis for dem, og så får svenskerne selvfølgelig en masse tyske dåser ind i det svenske pantsystem.

Og dér er vores opfattelse, at hvis man kan lokke folk til at gå hen i butikken og proppe dåserne ind i maskinen, så er det i sig selv godt. Det er nemlig godt, at man får indsamlet dåserne, så de ikke bliver smidt i naturen, også selv om de måske er købt i Tyskland, hvor der ikke er pant på dem.

Til gengæld kan det danske pantsystem selvfølgelig ikke holde til, at folk tjener penge på at fylde lastbiler med emballage fra andre lande og dermed udnytter en høj dansk pant. Men det problem kan løses meget enkelt, nemlig ved, at der på den enkelte dåse, som sælges i Danmark, hvor der er pant på den, er påtrykt en særlig stregkode, som maskinen aflæser, når man propper dåsen i maskinen, og at kun de dåser, der har den særlige stregkode, udløser pant, hvorimod andre dåser, der bliver puttet i maskinen, bliver makuleret og går til genbrug, men så ikke udløser nogen pant.

Så det problem, som fru Anni Svanholt forsøgte at gøre til en bombe, der skulle springe under forslaget, er der tænkt på, for det har de mennesker, der laver disse maskiner, for længst tænkt på.

Anni Svanholt (SF):

Hr. Hans Christian Schmidt er åbenbart i stand til at vende tingene fuldstændig på hovedet.

Vi har et velfungerende retursystem i dag – det tror jeg faktisk vi kan blive enige om – og der er meget store kvaliteter ved at fastholde det. Det kan måske godt blive bedre, men det er et fantastisk godt system. Og det, der ligger i forslaget her, og som Venstre tilslutter sig, er jo, at man vil have mange forskellige typer dåser, og det er ubestrideligt, at de oplysninger, vi har fået, indebærer, at det vil give miljøforringelser. Det vil være helt usagligt at påstå noget andet.

Der er så nogle her, der prøver at tage en lille del ud af forslaget og fremstille det, som om det er meget bedre, men det er det jo heller ikke, for hvis man skal være saglig i denne diskussion, kan man ifølge det, vi har kunnet læse ud af de vurderinger, der er tale om, i bedste fald sige, at aluminiumsdåserne har nogle fordele, som ikke er meget ringere end retursystemets. Men det er isolerede betragtninger, når man ser på systemet for sig, og vi skal jo have en helhedsløsning.

Samlet set bliver der altså en forringelse af miljøet, hvis man afviger fra det system, vi har i dag, og det er altså det, vi ikke kan acceptere, og derfor skal vi kæmpe for at fastholde vores gode system. Det er det, det handler om.

Og jeg synes, det, hr. Niels Jørgen Langkilde fremførte, var noget med hvis og hvis og hvis, og man kan jo altid fremsætte nogle helt uhyrlige hypoteser. Det finder jeg ikke anledning til at svare på.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det danske retursystem for flasker er miljømæssigt set glimrende. Vi har en returprocent, der nærmer sig 100.

At det danske system er bevaringsværdigt, er forslagsstillerne da heller ikke uenige i, men forslagsstillerne finder det forkert, at vi ikke giver de danske forbrugere en valgmulighed, så de frit kan vælge mellem dåser og flasker.

I Det Radikale Venstre går vi også ind for forbrugernes frie valg, men vi mener, at det er valgfrihed med hensyn til indhold og ikke form, der i det her tilfælde må være det afgørende. At sodavand og øl kun sælges på flaske, ser vi ikke som en væsentlig indskrænkning af forbrugernes valgfrihed.

Samtidig benytter forslagsstillerne den usikkerhed, der nævnes i regeringens redegørelse om miljøvurderingen af emballage af metal til øl og læskedrikke som endnu et argument for at indføre metaldåser i Danmark. I Det Radikale Venstre benytter vi netop usikkerheden til det modsatte.

Vi er ikke blinde for kvaliteterne i det svenske system med såkaldte retur-aluminiumsdåser kombineret med en pantordning. Det er en udmærket ordning, men for at vi skal gå med til at introducere den ordning i Danmark, skal vi være sikrere på, at den holder rent miljømæssigt, og det vil sige, at viser det sig, at dåserne ud fra en rent miljømæssig betragtning er lige så gode eller bedre end flasker, så må vi selvfølgelig sige ja til dåser på det danske marked.